

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (femte avdelningen)
den 28 februari 2008^{*}

I mål T-215/06,

American Clothing Associates SA, Evergem (Belgien), företrätt av advokaterna
P. Maeyaert och N. Clarembeaux,

sökande,

mot

Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån), företräd av A. Folliard-Monguiral, i egenskap
av ombud,

svarande,

angående en talan mot det beslut som fattats av harmoniseringsbyråns första överklagandenämnd den 4 maj 2006 (ärende R 1463/2005-1), om ansökan om registrering av ett kännetecken föreställande ett lönnlöv som gemenskapsvarumärke,

meddelar

^{*} Rättegångsspråk: franska.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

sammansatt av ordföranden M. Vilaras (referent) samt domarna F. Dehousse och D. Šváby,

justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren B. Pastor,

med beaktande av ansökan som inkom till förstainstansrättens kansli den 8 augusti 2006,

med beaktande av svarsinlagan som inkom till förstainstansrättens kansli den 24 oktober 2006,

efter förhandlingen den 6 november 2007,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- ¹ I artikel 7 i rådets förordning (EG) nr 40/94 av den 20 december 1993 om gemenskapsvarumärken (EGT L 11, 1994, s. 1; svensk specialutgåva, område 17, volym 2, s. 3), i dess ändrade lydelse, föreskrivs följande:

”1. Följande får inte registreras:

...

- h) Varumärken som inte har godkänts av behöriga myndigheter och som skall vägras registrering i enlighet med artikel 6ter i Pariskonventionen.

...”

- ² I artiklarna 1, 6, 6ter, 6sexies och 7 i Pariskonventionen för industriellt rättsskydd av den 20 mars 1883, med ändringar och tillägg (Förenta nationernas fördragssamling, volym 828, nr 11847, s. 108, SÖ 1970:60) (nedan kallad Pariskonventionen), föreskrivs följande:

Artikel 1

...

- ”2) Det industriella rättsskyddet har till föremål patent, nyttighetsmodeller, industriella mönster och modeller, fabriks- eller handelsmärken, servicemärken, firma samt ursprungsbeteckningar ävensom undertryckande av illojal konkurrens.

...

Artikel 6

- 1) Villkoren för anmälan och registrering av fabriks- och handelsmärken skall bestämmas i varje unionsland [med vilket avses varje land på vilket Pariskonventionen är tillämplig] av dess inhemska lagstiftning.

...

Artikel 6ter

- 1) a) Unionsländerna överenskommer att, när vederbörligt tillstånd icke lämnats, vägra eller förklara ogiltig registrering samt medelst lämpliga åtgärder ingripa mot användande såsom fabriks- eller handelsmärken eller delar därav av unionsländernas vapen, flaggor och andra statsemlen, av dessa länder antagna officiella kontroll- och garantimärken och -stämplar ävensom allt, som ur heraldisk synpunkt utgör efterbildning därav.

- b) bestämmelserna under a) ovan skall också vara tillämpliga på vapen, flaggor och andra emblemen tillhörande internationella mellanstatliga organisationer, av vilka en eller flera unionsstater är medlemmar, samt på förkortningar eller benämningar på sådana organisationer, dock med undantag för vapen, flaggor, andra emblemen, förkortningar och benämningar som redan är föremål för gällande internationella överenskommelser syftande till att garantera deras skydd.

- c) Unionsland skall icke vara skyldigt att tillämpa bestämmelserna under b) ovan till nackdel för innehavare av rättigheter som i frågavarande land förvärvats i god tro innan denna konvention trädde i kraft. Unionsländerna skall icke vara skyldiga att tillämpa nämnda bestämmelser när den under a) avsedda användningen eller registreringen icke är sådan att den hos allmänheten framkallar uppfattningen om ett samband mellan organisationen i fråga och vapnen, flaggorna, emblemen, förkortningarna eller benämningarna, eller om denna användning eller registrering sannolikt icke är sådan att den vilseleder allmänheten rörande förefintligheten av ett samband mellan brukaren och organisationen. ...

- 3) a) För tillämpningen av dessa bestämmelser överenskommer unionsländerna att genom förmedling av internationella byrån i Bern ömsesidigt tillställa varandra förteckning över de statsemler samt officiella kontroll- och garantimärken och -stämplar, som de för närvarande eller framdeles önskar att helt och hållet eller inom vissa gränser, ställa under skydd enligt denna artikel, ävensom alla senare ändringar i denna förteckning. Varje unionsland skall under lämplig tid hålla de meddelade förteckningarna tillgängliga för allmänheten.

Detta överlämnande av förteckningar är dock icke obligatoriskt i fråga om statsflaggor. ...

Artikel 6sexies

Unionsländerna åtar sig att skydda servicemärken. De skall icke vara skyldiga att sörja för registrering av sådana märken.

Artikel 7

Beskaffenhet av den vara, på vilken fabriks- eller handelsmärke är avsett att anbringas, må icke i något fall utgöra hinder för registrering av märket. ...”

Bakgrund till tvisten

- ³ Sökanden ingav den 23 juli 2002 en ansökan om registrering av gemenskapsvarumärke till harmoniseringsbyrån i enlighet med förordning nr 40/94.

- 4 Det sökta varumärket, bestående av en bild av ett lönnlöv samt bokstäverna "rw", skrivna med versaler, placerade under bilden, återges nedan:

- 5 De varor och tjänster som registreringsansökan avsåg omfattas av klasserna 18, 25 och 40 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg, och motsvarar följande beskrivningar:

- "Läder och läderimitationer, samt varor framställda av dessa material och ej ingående i andra klasser; djurhudar och pälskinn, koffertar och resväskor; paraplyer, parasoller och promenadkäppar; piskor, seldon och sadelmakerivaror" (klass 18),

- "Kläder, fotbeklädnader, huvudbonader" (klass 25),

- "Skrädderitjänster; uppstoppning och preparering av djur; bokbinderi; behandling, bearbetning och förädling av skinn, läder, päls och textil; filmframkallning och kopiering av fotografier; träbearbetning; fruktpressning; kvarnmalning av mjöl; behandling, härdning och ytbearbetning av metall" (klass 40).
- 6 Genom beslut av den 7 oktober 2005, avslog granskaren ansökan om registrering av det sökta varumärket för samtliga berörda varor och tjänster med stöd av artikel 7.1 h i förordning nr 40/94, med motiveringen att varumärket skulle kunna ge allmänheten uppfattningen att det förelåg ett samband mellan varumärket och Kanada, eftersom lönnlövet i det sökta varumärket är en efterbildning av Kanadas statseblem.
- 7 Detta emblem, såsom det framgår av meddelandet av den 1 februari 1967 från den internationella byrån vid Världsorganisationen för den intellektuella äganderätten (WIPO) till de stater som är parter till Pariskonventionen, liksom av uppgifterna i WIPO:s databas, är återgivet nedan:

- 8 Den 6 december 2005 överklagade sökanden granskarens beslut med stöd av artiklarna 57–62 i förordning nr 40/94.
- 9 Genom beslut av den 4 maj 2006 (nedan kallat det angripna beslutet), vilket delgavs sökanden den 29 maj 2006, avslog första överklagandenämnden sökandens överklagande och fastställde granskarens beslut.
- 10 På grundval av de ovan i punkt 7 angivna omständigheterna, fann överklagandenämnden att det röda lönnlövet var Kanadas emblem (punkt 11 i det angripna beslutet). Med hänsyn till rättspraxis (förstainstansrättens dom av den 21 april 2004 i mål T-127/02, Concept mot harmoniseringsbyrå (ECA), REG 2004, s. II-1113, punkt 40), ansåg överklagandenämnden att det i det aktuella fallet skulle prövas huruvida det sökta varumärket innehöll någon beståndsdel som kunde anses utgöra det kanadensiska emblemet eller, ”ur heraldisk synpunkt”, en efterbildning därav. Förekomsten av ordelementet ”rw” i det sökta varumärket utgör inget hinder mot att tillämpa artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen (punkterna 12–14 i det angripna beslutet).
- 11 Överklagandenämnden godtog härvid inte sökandens argument avseende skillnaden i färg mellan lönnlövet i det sökta varumärket och det kanadensiska emblemet. Eftersom sökanden inte närmare angav någon särskild färg i registreringsansökan, kunde det sökta varumärket återges i vilken färgkombination som helst, däribland den röda färg som används för det kanadensiska emblemet (punkt 15 i det angripna beslutet).
- 12 Överklagandenämnden ansåg dessutom att det inte fanns någon märkbar skillnad i utformningen av de två lönnlöven. Det var i båda fallen fråga om samma lönnlov

med elva flikar i form av en femuddig stjärna med ett bladskäft, med synbart identiska mellanrum mellan flikarna respektive uddarna. Omsättningskretsen skulle följaktligen uppfatta lönnlövet i det sökta varumärket som en efterbildning ur heraldisk synpunkt av det kanadensiska emblemet (punkt 16 i det angripna beslutet). Om det sökta varumärket registrerades skulle således allmänheten kunna vilseledas beträffande ursprunget för de varor och tjänster som varumärket avser, även med hänsyn till den stora mångfalden varor och tjänster som Kanada kan erbjuda och marknadsföra (punkt 17 i det angripna beslutet).

- 13 Enligt överklagandenämnden påverkas inte ovanstående överväganden av sökandens påstående att sökandens varumärke RIVER WOODS är välkänt i Belgien, eftersom den omständigheten att ett varumärke har förvärvat särskiljningsförmåga genom användning inte har någon relevans i det fall som avses i artikel 7.1 h i förordning nr 40/94 (punkt 19 i det angripna beslutet). Överklagandenämnden godtog inte heller de övriga argument som anförts av sökanden, som påstod sig ha registrerat flera liknande nationella varumärken, däribland kanadensiska varumärken, och åberopade harmoniseringsbyråns tidigare beslutspraxis avseende varumärken som innehåller en flagga eller ett statsemlen (punkterna 20–22 i det angripna beslutet).

Parternas yrkanden

- 14 Sökanden har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara de angripna beslutet, och

— förplikta harmoniseringsbyrån att ersätta rättegångskostnaderna.

15 Harmoniseringsbyrån har yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Rättslig bedömning

16 Sökanden har till stöd för sin talan åberopat en enda grund, nämligen åsidosättande av artikel 7.1 h i förordning nr 40/94. Förstainstansrätten anser det nödvändigt att först pröva denna grund såvitt avser de tjänster i klass 40 som avses i registreringsansökan och, därefter, såvitt avser de varor i klasserna 18 och 25 som avses i samma ansökan.

Tjänsterna i klass 40

Parternas argument

17 Sökanden har preciserat att sökanden kommer att utveckla sin talan utan att därvid göra någon åtskillnad mellan, å ena sidan, de varor som avses i den omtvistade registreringsansökan och, å andra sidan, de tjänster som avses däri, även om det kan finnas vissa oklarheter beträffande huruvida artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen är tillämplig på varumärken för tjänster.

- 18 Harmoniseringsbyrån har tillstått att artikel 6ter 1 a enligt den strikta ordalydelsen endast är tillämplig på fabriks- eller handelsmärken, det vill säga varumärken för varor. Denna bestämmelse innebär således att de stater som är parter till Pariskonventionen, liksom stater och internationella organisationer, däribland Europeiska unionen, som är medlemmar av Världshandelsorganisationen, vilka är skyldiga att iaktta artikel 6ter, inte är skyldiga att vägra eller ogiltigförklara registrering av kännetecken som innehåller eller är efterbildningar av statseblem eller andra officiella kännetecken som varumärken för tjänster eller som beståndsdelar av varumärken för tjänster. Enligt harmoniseringsbyrån står det emellertid staterna, liksom harmoniseringsbyrån själv, obestriddligen fritt att göra det.
- 19 För det första har WIPO, som administrerar Pariskonventionen, uttryckligen godkänt denna möjlighet, såsom framgår av sjunde stycket i "allmän information om artikel 6ter i Pariskonventionen", tillgänglig på WIPO:s hemsida på Internet. Vidare hänförs det i artikel 1 i förordning nr 40/94 uttryckligen till skyddet för "varumärken för varor eller tjänster", medan det däremot i artikel 7 i samma förordning, som avser absoluta registreringshinder, inte görs någon åtskillnad mellan varumärken för varor respektive tjänster. Vidare har förstainstansrätten själv, i domen i det ovan i punkt 10 nämnda målet ECA, bekräftat att artikel 6ter i Pariskonventionen även är tillämplig på varumärken för tjänster, eftersom det varumärke som var i fråga i det målet avsåg såväl varor i klass 9 som tjänster i klass 41 och förstainstansrätten inte gjorde någon åtskillnad mellan varor och tjänster när den fann att det fanns fog för att, med stöd av artikel 6ter i Pariskonventionen, avslå ansökan om registrering av varumärket.
- 20 Vid förhandlingen har harmoniseringsbyrån förespråkat en extensiv tolkning av artikel 6ter i Pariskonventionen, som enligt harmoniseringsbyrån även är tillämplig på varumärken för tjänster, eftersom denna sistnämnda varumärkeskategori, sedan artikel 6ter i Pariskonventionen antogs, har fått en ökad betydelse, jämförbar med betydelsen av varumärken för varor. I övrigt rekommenderar WIPO, enligt harmoniseringsbyrån, en sådan tolkning av bestämmelsen.

- 21 I sin svarsinlaga har harmoniseringsbyrån även gjort gällande att frågan huruvida artikel 6ter i Pariskonventionen är tillämplig på varumärken för tjänster under alla förhållanden inte är i fråga vid förstainstansrätten. För det första har frågan inte aktualiserats under förfarandena vid harmoniseringsbyråns enheter, och för det andra har sökanden inte i ansökan tillräckligt tydligt förklarat varför nämnda bestämmelse inte är tillämplig på varumärken för tjänster. Vid förhandlingen har harmoniseringsbyrån emellertid medgett att förstainstansrätten kan pröva denna fråga trots att sökanden inte har anfört någon särskild argumentation i detta hänseende. Detta har antecknats i förhandlingsprotokollet.

Förstainstansrättens bedömning

- 22 Inledningsvis skall det påpekas att sökanden, såväl vid harmoniseringsbyråns enheter som vid förstainstansrätten, i sak har anfört en enda grund, nämligen åsidosättande av artikel 7.1 h i förordning nr 40/94, med motiveringen att ansökan om registrering av det sökta varumärket inte kan avslås med stöd av artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen, eftersom nämnda varumärke varken utgörs av Kanadas statselement eller "ur heraldisk synpunkt" utgör en efterbildning därav.
- 23 Frågan huruvida artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen är tillämplig på varumärken för tjänster utgör emellertid en fråga vars lösning är nödvändig för att säkerställa en korrekt tillämpning av förordning nr 40/94 i förhållande till den grund som sökanden har anfört. För att avgöra om det sökta varumärket, såvitt det avser tjänster, utgör ett varumärke vars registrering eventuellt strider mot artikel 6ter 1 a, är det nämligen nödvändigt att först avgöra huruvida nämnda bestämmelse är tillämplig på varumärken för tjänster. Om så inte är fallet utgör harmoniseringsbyråns avslag på

ansökan om registrering av varumärket för tjänster mycket riktigt ett åsidosättande av artikel 7.1 h i förordning nr 40/94 på det sätt som sökanden har gjort gällande, utan att det därvid är nödvändigt att pröva huruvida det sökta varumärket innehåller Kanadas statsemlen eller ”ur heraldisk synpunkt” utgör en efterbildning därav.

- 24 Frågan huruvida artikel 6ter i Pariskonventionen skall tillämpas på varumärken för tjänster ingår därför bland de rättsliga förhållanden som gjorts gällande vid överklagandenämnden, även om sökanden inte har yttrat sig angående denna fråga och även om överklagandenämnden inte har prövat denna aspekt (förstainstansrättens dom av den 1 februari 2005 i mål T-57/03, SPAG mot harmoniseringsbyrån – Dann och Backer (HOOLIGAN), REG 2005, s. II-287, punkt 21). Denna fråga kan således åberopas för första gången vid förstainstansrätten (domen i det ovannämnda målet HOOLIGAN, punkt 22).
- 25 Av de skäl som angetts i punkt 23 ovan ingår denna fråga också bland de rättsliga förhållanden som skall prövas av förstainstansrätten. Det skall nämligen påpekas att förstainstansrätten, även om den enbart skall pröva tvisten i enlighet med de yrkanden som framställts av parterna, på vilka det ankommer att avgränsa tvisten, inte är bunden enbart till de argument som parterna åberopat till stöd för sina yrkanden, med risk för att avgörandet annars skulle fattas på felaktiga rättsliga grunder (domstolens beslut av den 27 september 2004 i mål C-470/02 P, UER/M6 m.fl., ej publicerat i rättsfallssamlingen, punkt 69, och av den 13 juni 2006 i mål C-172/05 P, Mancini mot kommissionen, ej publicerat i rättsfallssamlingen, punkt 41). Detta gäller i än större utsträckning i det förevarande målet, eftersom sökanden har uttryckt tvivel avseende möjligheten att tillämpa artikel 6ter i Pariskonventionen på varumärken för tjänster. Såsom harmoniseringsbyrån själv har medgett vid förhandlingen ingår denna fråga således i tvisten och skall prövas av förstainstansrätten, eftersom denna prövning är nödvändig för att besvara sökandens enda grund.
- 26 Förstainstansrätten skall följaktligen pröva huruvida artikel 6ter i Pariskonventionen även är tillämplig på varumärken för tjänster. I detta hänseende kan det konstateras att bestämmelsen enligt dess ordalydelse enbart omfattar ”fabriks- eller handelsmärken”. Det framgår tydligt av artikel 1.2, artikel 6.1 och, slutligen, artikel 6sexies

i Pariskonventionen, att det i konventionen görs åtskillnad mellan å ena sidan "fabriks- eller handelsmärken" vilka, såsom framgår av artikel 7 i konventionen, registreras för varor och, å andra sidan, "servicemärken"[*]. [* I överensstämmelse med terminologin i förordning nr 40/94 används nedan begreppet "varumärken för tjänster". Övers. anm.] Eftersom artikel 6ter endast avser fabriks- och handelsmärken, det vill säga varumärken för varor, kan det konstateras att förbudet mot registrering och användning enligt denna bestämmelse inte avser varumärken för tjänster.

27 Harmoniseringsbyrån har emellertid gjort gällande att gemenskapslagstiftaren får förbjuda registrering av varumärken, även varumärken för tjänster, som innehåller beståndsdelar som utgörs av statselement, även om den inte är skyldig att göra det enligt artikel 6ter i Pariskonventionen.

28 Förstainstansrätten konstaterar emellertid att artikel 7.1 h i förordning nr 40/94 endast innehåller en enkel hänvisning till artikel 6ter i Pariskonventionen, genom att det däri anges följande: "Följande får inte registreras: [v]arumärken som ... skall vägras registrering i enlighet med artikel 6ter i Pariskonventionen." Eftersom artikel 6ter i Pariskonventionen inte avser varumärken för tjänster, kan sådana varumärken inte utgöra varumärken som enligt denna bestämmelse "[inte får] registreras" och kan således inte omfattas av det absoluta registreringshindret i artikel 7.1 h i förordning nr 40/94. Enbart den av harmoniseringsbyrån åberopade omständigheten att det i artikel 7 i förordning nr 40/94 inte görs någon åtskillnad mellan varumärken för varor och varumärken för tjänster räcker inte för att nå den motsatta slutsatsen, eftersom en sådan åtskillnad görs i artikel 6ter i Pariskonventionen, till vilken artikel 7.1 h i förordning nr 40/94 hänvisar.

29 Om gemenskapslagstiftaren hade haft för avsikt att även såvitt avser tjänster förbjuda registrering av varumärken innehållande "vapen, flaggor och andra stats- emblemen", skulle lagstiftaren inte ha begränsat sig till att bara hänvisa till artikel 6ter i

Pariskonventionen, utan skulle i själva ordalydelsen av artikel 7 i förordning nr 40/94 ha infogat ett förbud mot att registrera, som gemenskapsvarumärke eller som en beståndsdel därav, ”vapen, flaggor och andra statseblem ... ävensom allt, som ur heraldisk synpunkt utgör efterbildning därav”, och inte som nu, till följd av hänvisningen till artikel 6ter i Pariskonventionen, underförstått men med nödvändighet, gjort åtskillnad mellan varumärken för varor och varumärken för tjänster.

30 Domen i det ovan i punkt 10 nämnda målet ECA, som åberopats av harmoniseringsbyrån, innebär inte att ovanstående överväganden vederläggs, eftersom förstainstansrätten i det målet över huvud taget inte prövade frågan huruvida artikel 6ter i Pariskonventionen är tillämplig på varumärken för tjänster, en fråga som parterna för övrigt inte hade aktualiserat i det målet.

31 Såvitt slutligen avser harmoniseringsbyråns argument att artikel 6ter i Pariskonventionen skall tolkas extensivt, kan detta inte godtas. För det första anges det i det enda relevanta dokument från WIPO som harmoniseringsbyrån har åberopat (se punkt 19 ovan) endast att artikel 6ter i Pariskonventionen ”inte innebär att stater som är parter till Pariskonventionen är skyldiga att vägra eller ogiltigförklara registrering av eller förbjuda användning av statseblem eller andra officiella kännetecken som varumärken för tjänster eller som beståndsdelar av varumärken för tjänster. Det står emellertid staterna fritt att göra det ...”. I motsats till vad harmoniseringsbyrån har gjort gällande talar således detta dokument inte alls för att bestämmelsen skall tolkas extensivt. I övrigt var det just i syfte att utsträcka det skydd som varumärken för varor åtnjuter genom Pariskonventionen till varumärken för tjänster som en särskild bestämmelse lades till genom artikel 16 i varumärkeskonventionen, antagen i Genève den 27 oktober 1994. Europeiska gemenskapen, som undertecknade konventionen den 30 juni 1995, har emellertid inte ratificerat densamma.

32 För det andra, och framför allt, kan det antas att gemenskapslagstiftaren när förordning nr 40/94 relativt nyligen antogs var medveten om betydelsen av varumärken för tjänster i den moderna handeln, och således skulle ha kunnat utvidga det skydd som

statselement åtnjuter genom artikel 6ter i Pariskonventionen till att även omfatta varumärken för tjänster. Lagstiftaren ansåg det emellertid inte ändamålsenligt att på detta sätt utvidga de relevanta bestämmelsernas tillämpningsområde, och det är inte gemenskapsdomstolens sak att sätta sig i lagstiftarens ställe och tolka nämnda bestämmelser, vars innebörd på intet sätt är tvetydig, *contra legem*.

- 33 Av det ovan anförda framgår att det angripna beslutet, eftersom det innebar avslag på ansökan om registrering av det sökta varumärket för tjänster i klass 40, har antagits i strid med artikel 7.1 h i förordning nr 40/94 och skall ogiltigförklaras.

Varorna i klasserna 18 och 25

Parternas argument

- 34 Sökanden har inledningsvis erinrat om förstainstansrättens rättspraxis beträffande tolkningen av artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen (domen i det ovan i punkt 10 nämnda målet ECA, punkt 39), och har av denna rättspraxis dragit slutsatsen att registrering av ett varumärke som, i likhet med det sökta varumärket, inte inkräktar på en stats rätt att kontrollera användningen av symbolerna för dess suveränitet och inte heller skulle kunna vilseleda allmänheten i fråga om ursprunget för de varor och tjänster som varumärket avser, inte kan vägras på grundval av denna bestämmelse.
- 35 För det första har överklagandenämnden enligt sökanden felaktigt ansett att förekomsten av ordelementet "rw" i det sökta varumärket saknar relevans. Enligt sökanden skall alltid genomsnittskonsumētens uppfattning beaktas, och särskilt det helhetsintryck som vederbörande får av varumärket (se, analogt, domstolens dom

av den 16 september 2004 i mål C-404/02, Nichols, REG 2004, s. I-8499, punkt 35; se även domen i det ovan i punkt 10 nämnda målet ECA, punkt 64). Genomsnittskonsumenten uppfattar dessutom vanligtvis ett varumärke som en helhet (domstolens dom av den 11 november 1997 i mål C-251/95, SABEL, REG 1997, s. I-6191, punkt 23).

³⁶ I det nu aktuella fallet bildar ordelementet "rw", en förkortning av sökandens huvudvarumärke RIVER WOODS, en helhet tillsammans med det sökta varumärkets figur-element. Dessutom skall hänsyn tas till hur genomsnittskonsumenten skulle uppfatta varumärket vid normal användning. Sökanden har i sin ansökan återgett bilder som enligt sökanden ger en idé om en sådan uppfattning. Om hänsyn tas till det helhetsintryck som det sökta varumärket ger vid normal användning är varje möjlighet att tillämpa artikel 7.1 h i förordning nr 40/94 i det nu aktuella fallet utesluten.

³⁷ För det andra har sökanden gjort gällande att överklagandenämnden även gjorde fel när den i punkt 16 i det angripna beslutet, beträffande lönnlövet i det sökta varumärket, ansåg att "omsättningskretsen kan få intryck av att det är fråga om en heraldisk efterbildning av det kanadensiska emblemet".

³⁸ Skyddet för statsemblem genom artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen avser likheter ur en väl avgränsad aspekt, närmare bestämt efterbildningar "ur heraldisk synpunkt". Sökanden har i detta hänseende påpekat att "denna precisering uppenbarligen begränsar räckvidden av den förbjudna efterbildningen jämfört med vad som normalt skulle anses oacceptabelt inom varumärkesrätten. Då statsemblem ofta innehåller vanliga symboler som ett lejon, en örn eller solen, är efterbildningar endast förbjudna om de rör de heraldiska egenskaperna hos den berörda statens kännetecken. Symbolen som sådan kan således fortfarande användas fritt och får

användas i sammansättningar av fabriks- eller handelsmärken” (protokoll från revisionskonferensen i Haag 1925, s. 245). Sökanden hänvisar även till överläggningar vid Lissabonkonferensen, som hölls år 1958 i syfte att göra en översyn av Pariskonventionen, avseende frågan huruvida begränsningen av skyddet enligt artikel 6ter 1 a till efterbildningar ”ur heraldisk synpunkt” borde tas bort (protokoll från Lissabonkonferensen, sidorna 129, 131, 139 och 140).

39 Sökanden har dessutom framhållit att artikel 6ter i Pariskonventionen inte, utom i särskilda fall, avser att skydda ett emblem när detta används i en annan funktion än som emblem. I likhet med varumärken eller andra särskiljande kännetecken kan ett emblem emellertid ha mer eller mindre vanligt förekommande egenskaper. Denna omständighet påverkar enligt sökanden det skydd som det ifrågavarande emblemet åtnjuter genom artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen. Ett emblem med ganska vanligt förekommande egenskaper, med endast ett fåtal markerade heraldiska egenskaper, har således endast ett mycket begränsat skydd.

40 I det aktuella fallet har den kanadensiska regeringen meddelat WIPO att dess statsemblem utgörs av samma röda lönnlöv som det som utgör en del av den nationella kanadensiska flaggan. Enligt sökanden är den röda färgen på lövet ett ytterst betydelsefullt element. Detta framgår för det första av att det under rubriken ”typ” för inskrivning av detta emblem i WIPO:s databas anges att emblemet i fråga är ett ”färgemblem”, för det andra av den grafiska återgivningen av samma emblem i databasen, och för det tredje av att den färgnyans som används är specifik och inte motsvarar någon färg som är särskilt vanlig för lönnlöv. Detta sista element särskiljer det kanadensiska emblemet från den bild som man naturligt kommer att tänka på när man föreställer sig ett lönnlöv.

41 Enligt sökanden är det självklart att det inte är avsett att artikel 6ter i Pariskonventionen skall göra det möjligt för Kanada att få ensamrätt till den naturliga

avbildningen av ett lönnlöv, särskilt inte som detta träd inte bara växer i Kanada. Det sökta varumärket består emellertid bara av en naturlig återgivning av ett lönnlöv i svart färg. Om det sökta varumärket jämförs med det kanadensiska emblemet från grafisk synpunkt är lönnlövet i det sökta varumärket dessutom annorlunda genom att dess bladskärf är av en annan längd. En genomsnittskonsumēt som kommer i kontakt med det sökta varumärket vid normal användning av detsamma, skulle slutligen uppfatta lönnlövet i varumärket som en helhet tillsammans med det särskiljande och dominanta ordelementet "rw", och lönnlövet skulle därvid inte uppvisa några heraldiska egenskaper.

42 Under dessa förhållanden är det omöjligt att anse att det sökta varumärket "ur heraldisk synpunkt" utgör en efterbildning av det kanadensiska emblemet. En registrering av detta varumärke skulle nämligen inte innebära något intrång vare sig i det kanadensiska emblemet i sig eller i den kanadensiska statens kontroll av användningen av nämnda emblem.

43 För det tredje har sökanden bestritt slutsatsen i det angripna beslutet (punkt 17) enligt vilken en registrering av det sökta varumärket skulle kunna medföra att allmänheten blev vilseledd med avseende på ursprunget för de varor och tjänster som varumärket avser.

44 Sökanden har gjort gällande att, vid bedömningen av risken för vilseledande med avseende på ursprunget för de varor eller tjänster som det sökta varumärket avser, skall hänsyn tas dels till genomsnittskonsumētens uppfattning, dels till de aktuella varorna eller tjänsterna. Dessutom är det nödvändigt att det samband som det sökta varumärket eventuellt antyder mellan å ena sidan de varor eller tjänster som varumärket avser och å andra sidan ett land, är så direkt och konkret att genomsnittskonsumētens vilseleds (se, analogt, förstainstansrättens dom av den 12 januari 2005 i mål T-334/03, Deutsche Post EURO EXPRESS mot harmoniseringsbyrå (EURO-PREMIUM), REG 2005, s. II-65, punkterna 24, 25 och 41).

45 I det nu aktuella fallet kan helhetsintrycket av det sökta varumärket emellertid inte medföra att genomsnittskonsumenten vilseleds. Hänvisningen i det angripna beslutet till den stora mångfald varor och tjänster som Kanada, en av världens största ekonomier, kan erbjuda och marknadsföra påverkar inte denna ståndpunkt, eftersom den omständigheten gäller även för många andra länder. Sökanden anser inte att det i målet har påvisats ett tillräckligt konkret och direkt samband mellan å ena sidan de varor och tjänster som avses med det sökta varumärket och å andra sidan det ifråga-varande landet, det vill säga Kanada.

46 Tvärtom kommer en konsument som kommer i kontakt med det sökta varumärket, med avseende på de varor och tjänster som avses med varumärket, att uppfatta ett ordelement som bildar en helhet tillsammans med ett dekorativt fantasielement som på sin höjd har en mycket svag geografisk konnotation. Denna konnotation är mycket mindre uppenbar än i fallet med andra varumärken, såsom till exempel varumärket Mont Blanc, registrerat för bläckpennor eller grädde. I de sistnämnda fallen uppfattar konsumenten nämligen inte något samband mellan ursprunget för bläckpennan eller grädden och regionen Mont Blanc. Dessutom är det inom klädsektorn vanligt med kännetecken av samma typ som det sökta varumärket.

47 För det fjärde har sökanden gjort gällande att överklagandenämnden agerade felaktigt när den fann att prövningen av huruvida sökandens varumärke RIVER WOODS var välkänt, liksom av sökandens användning av varumärken som härletts från detta, såsom det sökta varumärket, saknade relevans i det aktuella fallet.

48 Såvitt avser faktiska omständigheter har sökanden åberopat flera handlingar, som bilagts ansökan, vilka enligt sökanden visar att sökanden redan i stor utsträckning har använt dessa härledda varumärken, särskilt det sökta varumärket, och att sökandens varumärke RIVER WOODS dessutom är ett av Belgiens mest välkända varumärken.

- 49 Ur rättslig synvinkel har sökanden preciserat att dess argumentation vid överklagandenämnden inte avsåg förvärv av särskiljningsförmåga genom användning. Sökanden har medgett att ett sådant påstående vore irrelevant med hänsyn till ordalydelsen av artikel 6ter i Pariskonventionen.
- 50 Sökanden anser emellertid att på grund av den intensiva användningen av dessa härledda märken, och med hänsyn till att varumärket RIVER WOODS är så välkänt, skulle den konsument som kommer i kontakt med det sökta varumärket inte i något fall tro att de varor eller tjänster som varumärket avser härrör från Kanada eller åtnjuter något slags officiellt erkännande från Kanadas sida. Användningen och frågan huruvida varumärket är välkänt utgör därför relevanta omständigheter vid prövningen av det absoluta registreringshindret i artikel 7.1 h i förordning nr 40/94 och av artikel 6ter i Pariskonventionen, särskilt som ingen stat eller internationell organisation har invänt mot användningen av varumärket RIVER WOODS eller andra härledda varumärken tillhörande sökanden.
- 51 Slutligen har sökanden gjort gällande att överklagandenämnden inte i tillräcklig utsträckning har beaktat de andra tidigare nationella och gemenskapsrättsliga varumärken innehållande en flagga eller ett statselement som sökanden återopade vid harmoniseringsbyrån. Varje varumärke skall visserligen bedömas i förhållande till sina egna egenskaper och inte på grundval av tidigare beslutspraxis från harmoniseringsbyrån eller på grundval av att varumärket tidigare har registrerats eller vägrats registrering i andra europeiska länder. Sådana omständigheter kan emellertid utgöra relevanta indikationer avseende möjligheten att registrera ett kännetecken såsom gemenskapsvarumärke.
- 52 Detta gäller i än större utsträckning när de andra återopade registreringarna illustrerar tillämpningen av bestämmelser i internationella konventioner, såsom Pariskonventionen, eller praxis i det berörda emblemets ursprungsland. Detta land är mest lämpat att definiera skyddsomfånget för sitt eget emblem och är dessutom ursprunget

till meddelandet av emblemet såsom ett emblem som omfattas av artikel 6ter i Paris-konventionen. Det är därför svårt att motivera en strängare uppfattning avseende skyddsomfånget för det nationella emblemet utanför det nämnda landet än inom det. Eftersom harmoniseringsbyrån i det nu aktuella fallet på visst sätt representerar Kanada, är harmoniseringsbyrån i själva verket skyldig att beakta kanadensisk praxis i fråga om skyddet för det berörda emblemet.

53 I detta hänseende har sökanden påpekat att sökanden har ansökt om registrering som kanadensiskt varumärke av ett varumärke som är identiskt med det sökta. Ansökan avslogs inte på grund av något absolut registreringshinder, utan drogs sedermera tillbaka av andra skäl. För att registreringen av varumärket skulle godkännas krävde den kanadensiska varumärkesbyrån enbart att sökanden skulle utfärda följande avståendeförklaring (disclaimer): "[s]ökanden avsäger sig ensamrätt till användning av återgivningen av lönnlövet med elva flikar i andra fall än i samband med varumärket". Den kanadensiska varumärkesbyråns ståndpunkt återspeglar endast principen att det är "varumärkets helhetsintryck" och "uppfattningen av det såsom en helhet" som skall beaktas.

54 Sökanden har i övrigt registrerat två andra varumärken vid den kanadensiska varumärkesbyrån. Vart och ett av dessa varumärken består av ett lönnlöv, som i det ena fallet täcks av ett motiv inspirerat av Förenta staternas flagga, och i det andra fallet innehåller bokstäverna "rw". Dessa registreringar föregicks av att sökanden lämnade en avståendeförklaring formulerad i samma ordalag som den som angetts i föregående punkt. Båda de sistnämnda varumärkena, liksom ett varumärke identiskt med det sökta varumärket, har även registrerats i Förenta Staterna.

55 Harmoniseringsbyrån gjorde emellertid inte registreringen av det sökta varumärket beroende av någon liknande avståendeförklaring, trots att den borde ha förutsett en sådan möjlighet med hänsyn till att det var fråga om varumärken innehållande beståndsdelar som lånats från emblem och symboler tillhörande en stat, vilka kan ge upphov till tveksamheter avseende varumärkenas skyddsomfång.

56 Sökanden har dessutom påpekat att harmoniseringsbyrån själv har registrerat andra varumärken tillhörande sökanden, vilka mot bakgrund av det angripna beslutet hade kunnat vägras registrering. Sökanden har i sin ansökan återgett tre gemenskapsvarumärken som sökanden säger sig vara innehavare av. Det första, registrerat som nr 2793479, består av ett lönnlöv med bokstäverna "rw" inuti. Det andra, registrerat som nr 2788115, består bland annat av ett lönnlöv täckt av ett motiv föreställande Förenta staternas flagga. Det tredje består, förutom av andra beståndsdelar, av en flagga som liknar Förenta staternas. Sökanden har i övrigt påpekat att både det sökta varumärket och de tre ovannämnda varumärkena redan har godkänts av Benelux byrå för immateriell äganderätt, liksom av andra nationella varumärkesbyråer.

57 Slutligen har sökanden påpekat att harmoniseringsbyråns avslag på ansökan om registrering av det sökta varumärket inte är konsekvent med byråns praxis beträffande varumärken innehållande en återgivning av ett lönnlöv eller något annat stats- eller emblem. Sökanden har i ansökan återgett 29 kännetecken bestående av lönnlöv eller flaggor och andra statsemblem samt lagt fram bevis för att samtliga kännetecken har registrerats som gemenskapsvarumärken.

58 Harmoniseringsbyrån har bestritt sökandens argument.

Förstainstansrättens bedömning

59 Syftet med artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen är att förhindra registrering och användning av fabriks- och handelsmärken som är likadana som statsemblem eller som uppvisar vissa likheter med dessa (domen i det ovan i punkt 10 nämnda målet ECA, punkt 39). Staters emblem skyddas, inte bara mot registrering och användning

av varumärken som är identiska med eller innehåller sådana emblem, utan också mot användning i varumärken av sådant som "ur heraldisk synpunkt" utgör efterbildningar av emblemen (domen i det ovan i punkt 10 nämnda målet ECA, punkt 40).

60 Den omständigheten att det sökta varumärket i förevarande fall även innehåller ordelementet "rw" utgör således inte i sig något hinder för tillämpningen av ovan nämnda artikel, i motsats till vad sökanden har gjort gällande (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 10 nämnda målet ECA, punkt 41).

61 Sökanden saknar i detta sammanhang fog för sin hänvisning till domen i det ovan i punkt 35 nämnda målet Nichols, punkt 35. Till att börja med är punkt 35 i domen, som sökanden åberopat, över huvud taget inte relevant. Under alla förhållanden skall det påpekas att domen avser tolkningen av artikel 3.1 a och b i rådets första direktiv 89/104/EEG av den 21 december 1988 om tillnärmningen av medlemsstaternas varumärkeslagar (EGT L 40, 1989, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 17, s. 178). Det är fråga om en bestämmelse vars ordalydelse är analog med den i artikel 7.1 a och b i förordning nr 40/94, enligt vilken det inte är tillåtet att som gemenskapsvarumärken registrera dels kännetecken som inte uppfyller kraven i artikel 4, det vill säga som inte kan utgöra gemenskapsvarumärken, dels varumärken som saknar särskiljningsförmåga.

62 Oavsett sökandens felaktiga hänvisning är det emellertid enligt fast rättspraxis riktigt att, såvitt avser sammansatta varumärken, frågan huruvida varumärket har särskiljningsförmåga kan prövas delvis med avseende på varje ord eller beståndsdel sedd för sig, men den skall under alla förhållanden avgöras på grundval av det helhetsintryck som omsättningskretsen får av varumärket, och inte på grundval av antagandet att beståndsdelar som var och en för sig saknar särskiljningsförmåga inte tillsammans kan ha sådan förmåga. Enbart den omständigheten att varje enskild beståndsdel sedd

för sig saknar särskiljningsförmåga hindrar nämligen inte att den kombination som de bildar kan ha särskiljningsförmåga (se domstolens dom av den 15 september 2005 i mål C-37/03 P, BioID mot harmoniseringsbyrån, REG 2005, s. I-7975, punkt 29, och där angiven rättspraxis).

- 63 Det framgår således av denna rättspraxis att enbart den omständigheten att en beståndsdel i ett sammansatt varumärke saknar särskiljningsförmåga inte hindrar att varumärket i fråga registreras som gemenskapsvarumärke om varumärket vid en helhetsbedömning besitter sådan särskiljningsförmåga.
- 64 Så är däremot inte fallet vad gäller det absoluta registreringshindret i artikel 7.1 h i förordning nr 40/94, i vilken det hänvisas till artikel 6ter i Pariskonventionen. Enligt den sistnämnda bestämmelsen är det nämligen inte bara otillåtet att registrera varumärken som består enbart av ett statseblem och allt, som "ur heraldisk synpunkt" utgör efterbildning därav, utan även att registrera eller använda statseblem, och allt som "ur heraldisk synpunkt" utgör efterbildningar av ett sådant emblem, som beståndsdel i ett sammansatt varumärke.
- 65 Vid bedömningen av ett sammansatt varumärke med utgångspunkt från denna bestämmelse skall således var och en av varumärkets beståndsdelar beaktas, och det räcker att en av beståndsdelarna utgör ett statseblem eller "ur heraldisk synpunkt" utgör efterbildning därav, för att det skall finnas hinder för att registrera det berörda varumärket, oavsett vilket helhetsintryck varumärket ger.
- 66 Även sökandens hänvisning till domen i det ovan i punkt 10 nämnda målet ECA, punkt 64, är felaktig. För det första erinrar förstainstansrätten i punkt 64 i domen endast om innehållet i det beslut av överklagandenämnden som var i fråga i målet. För det andra hör denna punkt till den del av domen som avser det undantag som inrättats genom artikel 6ter 1 c i Pariskonventionen, och särskilt omsättningskretsens

uppfattning rörande förekomsten av ett samband mellan innehavaren av det sökta varumärket och den internationella organisation vars emblem återges i varumärket. Denna punkt i domen i det ovan i punkt 10 nämnda målet ECA kan således inte tolkas så att den talar för registrering av ett varumärke som gemenskapsvarumärke som förutom ett statseblem eller ett emblem tillhörande en internationell organisation även innehåller andra beståndsdelar. Denna ståndpunkt har i själva verket uttryckligen förkastats genom domen i det ovan i punkt 10 nämnda målet ECA (se ovan punkt 59).

⁶⁷ I det nu aktuella fallet skall förstainstansrätten således pröva huruvida det lönnlov som ingår i det sökta varumärket uppfattas som Kanadas statseblem, eller som en efterbildning därav "ur heraldisk synpunkt". Sökanden har gjort gällande att så inte är fallet, och har härvid framhållit dels skillnaderna i färg mellan lönnlovet i det sökta varumärket och det lönnlov som utgör Kanadas statseblem, dels de grafiska skillnaderna avseende de båda lönnlovens skift.

⁶⁸ Såvitt avser skillnaden i färg kan varumärket, med hänsyn till att registreringsansökan inte innehåller någon uppgift om färger för det sökta varumärket, återges i vilken färgkombination som helst, och alltså även som ett rött lönnlov. Den omständigheten att lönnlovet i det kanadensiska emblemet är rött saknar således betydelse i det förevarande fallet (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 10 nämnda målet ECA, punkt 45). I övrigt kan det kanadensiska emblemet, i likhet med det lönnlov som ingår i det sökta varumärket, förekomma som svartvita reproduktioner (se, för ett liknande resonemang, domen i det ovan i punkt 10 nämnda målet ECA, punkt 46).

⁶⁹ Härav följer att överklagandenämnden hade fog för att i punkt 15 i det angripna beslutet avfärda sökandens argument avseende skillnaden i färg mellan de båda lönnloven.

- 70 Såvitt avser de grafiska skillnaderna avseende de båda lönnlövens skift skall första-instansrätten, i syfte att avgöra huruvida varumärket strider mot bestämmelserna i artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen, jämföra varumärket och det berörda statsembleet ”ur heraldisk synpunkt”.
- 71 Vapen och andra heraldiska emblem är utformade med utgångspunkt från en relativt enkel beskrivning med anvisningar avseende arrangemang och bakgrundsfärg, liksom en uppräknig av emblemets olika beståndsdelar (till exempel ett lejon, en örn, en blomma, och så vidare), med anvisning om deras färg och position i emblemet. Den heraldiska beskrivningen innehåller däremot inte några detaljerade anvisningar om emblemets utformning och dess enskilda beståndsdelar. Detta innebär att samma heraldiska beskrivning kan ge upphov till flera olika konstnärliga tolkningar av ett och samma emblem. Var och en av dessa tolkningar kan visserligen uppvisa detalj-skillnader i förhållande till de övriga, men icke desto mindre utgör samtliga tolkningar efterbildningar av det berörda emblemet ”ur heraldisk synpunkt”.
- 72 En jämförelse ”ur heraldisk synpunkt” i den mening som avses i artikel 6ter i Pariskonventionen skall således ske med utgångspunkt från den heraldiska beskrivningen och inte den geometriska beskrivningen, som till sin natur är mycket mer detaljerad (domen i det ovan i punkt 10 nämnda målet ECA, punkt 44).
- 73 I det nu aktuella fallet har Kanada meddelat WIPO:s internationella byrå återgivningen av det lönnlov som utgör Kanadas statseblem (se ovan punkt 7), utan att därvid förse den med någon som helst beskrivning. Det är emellertid uppenbart att en heraldisk beskrivning av emblemet enbart skulle innehålla uppgiften att det var fråga om ett rött lönnlov utan att ytterligare precisera dess särskilda utformning, eftersom sådana preciseringar varken är nödvändiga eller brukliga för en heraldisk beskrivning.

- 74 Vid en jämförelse mellan det lönnlov som meddelats vara den kanadensiska statens emblem och det sökta varumärket framgår visserligen vissa skillnader i utformningen med avseende på skaftet på de två löven, eftersom de två inskränningarna på ömse sidor om den mittersta tredjedelen av lövet är djupare på lönnlövet i det kanadensiska emblemet. En detalj såsom det exakta djupet på dessa inskränningar skulle emellertid inte förekomma i den heraldiska beskrivningen av det ifrågavarande emblemet men, i förekommande fall, i en mycket mer detaljerad geometrisk beskrivning, som emellertid saknar relevans vid en jämförelse "ur heraldisk synpunkt".
- 75 Härav följer att överklagandenämnden hade fog för att i punkt 16 i det angripna beslutet finna att "trots den lilla skillnaden mellan bredden på skaften" på de två löven "kommer omsättningskretsen i gemenskapen att uppfatta [det sökta varumärket] huvudsakligen som en efterbildning av det kanadensiska emblemet". Även om omsättningskretsen inte har definierats i det angripna beslutet kan det bara röra sig om den breda allmänheten, för vilken de vanliga konsumtionsvaror som avses med det sökta varumärket är avsedda. Denna omsättningskrets, vilken består av genomsnittskonsumenter som enligt rättspraxis (förstainstansrättens dom av den 15 september 2005 i mål T-320/03, Citicorp mot harmoniseringsbyrå (LIVE RICHLI), REG 2005, s. II-3411, punkt 69) anses vara normalt informerade och skäligen uppmärksamma och medvetna, fäster emellertid inte någon särskild uppmärksamhet vid detaljer på emblem och varumärken såsom, i det förevarande fallet, skillnaden i bredd på de två ifrågavarande lönnlövens skaft.
- 76 Sökanden har även ifrågasatt den slutsats som anges i punkt 17 i det angripna beslutet, enligt vilken "registrering av det sökta varumärket skulle kunna vilseleda omsättningskretsen med avseende på ursprunget för de varor och tjänster som varumärket avser".
- 77 I detta hänseende skall det påpekas att tillämpningen av artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen inte är avhängig att det finns en risk för att omsättningskretsen vilseleds i fråga om ursprunget för de varor som avses med det sökta varumärket eller i fråga om förekomsten av ett samband mellan innehavaren av varumärket och den stat vars emblem ingår i nämnda varumärke.

78 Artikel 6ter 1 c andra meningen, där det hänvisas till ett sådant samband, avser nämligen endast sådana emblem och andra kännetecken tillhörande internationella mellanstatliga organisationer som avses i punkt 1 b, och inte sådana statsemblem och andra statskännetecken som avses i 1 a. Det är uppenbart att de ”nämnda bestämmelser”, som avses i artikel 6ter 1 c andra meningen, avser de bestämmelser som nämnts i punkt 1 c första meningen, närmare bestämt ”bestämmelserna under b”, beträffande emblem tillhörande internationella organisationer. Denna tolkning bekräftas av att det vid två tillfällen i punkt 1 c andra meningen, hänförs till ”organisationen” i fråga.

79 Såvitt avser hänvisningen i artikel 6ter 1 c andra meningen till ”den under a) avsedda ... registrering”, är syftet därmed endast att ange att bestämmelsen i 1 c enbart avser användning eller registrering ”såsom fabriks- eller handelsmärken eller delar därav” av emblem tillhörande sådana organisationer som avses i b ”ävensom allt, som ur heraldisk synpunkt utgör efterbildning därav”. Denna hänvisning kan däremot inte tolkas så att undantaget i c även gäller statsemblem, eftersom en sådan utvidgning av undantaget skulle strida mot resten av denna sistnämnda bestämmelses klara ordalydelse.

80 Av det ovan anförda framgår att punkterna 17 och 18 i det angripna beslutet, vilka rör möjligheten att omsättningskretsen uppfattar ett samband mellan sökanden och Kanada, saknar betydelse för avgörandet, eftersom detta med fog grundar sig på övervägandena i punkterna 14–16 i det angripna beslutet, enligt vilka det sökta varumärket innehåller en efterbildning ”ur heraldisk synpunkt” av det kanadensiska statsembblemet. Sökandens argument att överklagandenämndens slutsats i punkt 17 i det angripna beslutet är felaktig är således irrelevant.

81 Detsamma gäller argumentet avseende att överklagandenämnden inte har beaktat sökandens påstående att sökandens varumärke RIVER WOODS är välkänt. Det framgår nämligen av sökandens förklaringar i detta hänseende vid förstainstansrätten

(se punkt 50 ovan) att sökanden åberopade denna omständighet som motargument mot ståndpunkten att omsättningskretsen när den kommer i kontakt med det sökta varumärket får uppfattningen att det finns ett samband mellan sökanden och Kanada. Såsom just har påpekats saknar emellertid förekomsten av ett sådant samband, om ett sådant antogs föreligga, relevans i det förevarande målet.

82 Slutligen saknar även sökandens argument angående de påstådda registreringarna av andra nationella eller gemenskapsrättsliga varumärken, identiska eller jämförbara med det sökta varumärket eller, mer allmänt, innehållande återgivningar av flaggor eller andra statsemlen, relevans.

83 Vad beträffar harmoniseringsbyråns egen praxis, skall överklagandenämnderna nämligen fatta beslut enligt förordning nr 40/94 beträffande registrering av ett kännetecken som gemenskapsvarumärke inom ramen för en normbunden behörighet, och de har således inte någon befogenhet att företa skönmässiga bedömningar. Frågan huruvida ett kännetecken kan registreras som gemenskapsvarumärke skall därför enbart bedömas på grundval av denna förordning, såsom den tolkas av gemenskapsdomstolen, och inte mot bakgrund av överklagandenämndernas tidigare praxis (se domen i det ovan i punkt 10 nämnda målet ECA, punkt 71 och där angiven rättspraxis).

84 Vad beträffar de tidigare nationella registreringarna erinrar förstainstansrätten om att gemenskapsordningen för varumärken är ett självständigt system, som består av en samling regler och som syftar till att uppnå de mål som är specifika för detta system, eftersom denna ordning skall tillämpas utan hänsyn till de nationella systemen. Frågan huruvida ett kännetecken kan registreras som varumärke skall följaktligen endast prövas på grundval av den relevanta gemenskapslagstiftningen. Harmoniseringsbyrån och, i förekommande fall, gemenskapsdomstolarna, är därför inte bundna av ett beslut som fattats i en medlemsstat, eller i ett tredjeland, i vilket fastställts att

ett kännetecken kan registreras som nationellt varumärke. Registreringar som redan har ägt rum i vissa medlemsstater utgör således omständigheter som kan beaktas, men inte är avgörande, vid prövningen av huruvida ett gemenskapsvarumärke skall registreras. Samma sak gäller *a fortiori* för registreringar av andra varumärken än det som den förevarande ansökan avser (se domen i det ovan i punkt 10 nämnda målet ECA, punkt 70 och där angiven rättspraxis).

85 Såvitt avser påståendet i det nu aktuella målet att den kanadensiska varumärkesbyrån har en mindre restriktiv praxis, kan det konstateras att sökanden varken har bevisat eller ens otvetydigt påstått att de behöriga kanadensiska myndigheterna har godkänt registrering av det sökta varumärket. Påståendet att sökanden i Kanada har lämnat in en ansökan om registrering av ett varumärke som är identiskt med det sökta varumärket och att den ansökan sedermera återkallades av skäl oberoende av artikel 6ter i Pariskonventionen, visar inte på något sätt att registrering har godkänts. Så länge det saknas en slutlig registrering av det sökta varumärket i Kanada, är det inte på något sätt säkert att de kanadensiska myndigheterna inte i ett senare skede i registreringsförfarandet skulle ha invänt mot att det sökta varumärket innehåller ett likadant lönnlöv som det som utgör Kanadas statseblem.

86 Det framgår av det ovan anförda att överklagandenämnden inte åsidosatte bestämmelserna i artikel 7.1 h i förordning nr 40/94 eller artikel 6ter 1 a i Pariskonventionen när den avslog ansökan om registrering av det sökta varumärket för varor i klasserna 18 och 25. Talan skall således ogillas i den del den avser avslaget på ansökan att registrera det sökta varumärket för varor i klasserna 18 och 25.

Rättegångskostnader

- ⁸⁷ Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Enligt artikel 87.3 i rättegångsreglerna kan förstainstansrätten besluta att kostnaderna skall delas eller att vardera parten skall bära sin rättegångskostnad om parterna ömsom tappar målet på en eller flera punkter, eller om särskilda omständigheter motiverar det.
- ⁸⁸ Eftersom båda parterna delvis har tappat målet, skall varje part bära sin rättegångskostnad.

Mot denna bakgrund beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (femte avdelningen)

följande:

- 1) Det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (harmoniseringsbyrån) den 4 maj 2006 (ärende R 1463/2005-1) ogiltigförklaras i den del som beslutet avser registrering av det sökta varumärket för tjänster i klass 40 i Niceöverenskommelsen om internationell klassificering**

av varor och tjänster vid varumärkesregistrering av den 15 juni 1957, med ändringar och tillägg, vilken motsvarar följande beskrivning: "Skrädderi-tjänster, uppstoppning och preparering av djur; bokbinderi; behandling, bearbetning och förädling av skinn, läder, päls och textil; filmframkallning och kopiering av fotografier; träbearbetning; fruktpressning; kvarnmalning av mjöl; behandling, härdning och ytbearbetning av metall".

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

Vilaras

Dehousse

Šváby

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 28 februari 2008.

E. Coulon

M. Vilaras

Justitiesekreterare

Ordförande